

Seppo Ylönen

Keltainen kupu

Seppo Ylönen

Keltainen kupu

© Seppo Ylönen
seppoylonen@hotmail.com
+358415076654

Kustantaja: Books on Demand GmbH, Helsinki, Suomi
Valmistaja: Books on Demand GmbH, Norderstedt, Saksa
ISBN 978-952-318-529-6

1. Matkailu avartaa

Muutaman keikan tulossuorittaneena täällä iki-ihanassa eteläisessä kotosuomessa, on aivan luonnollista tutustua vieraisiin kulttureihin, myös kokeilla ja testaila paikallisten kollegoiden ajosuoritteita.

Suomalainen taksi, kaikesta kettuilusta huolimatta saa etenkin ulkomaalaisilta asiakkailta mitä parhaimmat arvostelut. Excellent or very excellent. Vastaavasti kotimaisilta urpoilta ja kokopäiväjuopoilta heltiää usein ujosti peiteltyjä kiitoksia: "tuas päästii elävänä kotio". Ammatti-ihmisiä molemmat lausunnonantajat, eikä syyttä. Uudehko ajokalusto viimeisintä tekniikkaa edustavine apu- ja oheislaitteineen, sekä osaavat kuljettajat luovat alalle sopivasti realistista imagoa.

Hyvällä onnella ulkomaanelävälle sattuu liidokkikentällä osuamaan hieman kielitaitoinen kuljettaja, jolloin sielujen sympatia on valmis. Monelle maahantulleelle mittariauton penkki on pimeässä yössä ensimmäinen fyysinen kosketus maahan, sekä sen kansalaisiin, ellei tulli- tai muu viranomaismenettely ole hidastanut taksiin nousemista. Tässä tilanteessa, jos missä on kuljettajilla täydet mahdollisuudet pilata tai ottaa pisteet kotiin yrittämällä ylläpitää hyvä taksi- ja Suomibrändiä.

Hieman taustaa.

Kuljettaja on saannut pääkaupunkiseudulla asiakkaiden maksamia kuljetuspalveluita herra ties kuinka kauan. Hän aloitti laman ja lomautusten, sittemmin työttömyyden kautta eteläisen kalastajakaupungin puolella, josta siirtyi hyvän ystävän houkuttelemana ratingpyörittäjäksi kotikuntaan Vantaalle. Nykyinen ajotiimi, kolmikko, antaa päivän tallajille ja yön taapertajille kuljetusiloa 24 tuntia vuorokaudessa. Uusimmat työvälineet sekä kuljettajien reilu käytös takaavat hyvän ja asiallisen lopputuloksen. Ajotiimin toiminta ja ennen kaikkea hyvä yhteishenki

palkitaan kaikilla tavoin. Kuljettaja ei muista, koska mersu olisi seissyt pihassa tyhjän panttina paria tuntia kauempaa. Edellisellä eemelijuhdalla kerrytimme ajokilometrejä hieman vajaa 470 tuhatta, tosin kameli ehti olla käytössä reilut kaksi vuotta. Jos ajosuorituksia mitataan puhtaasti kappaleina, niitä kertyy vuodessa kuljettajakohtaisesti hieman yli 4000 kappaletta ja ajokilometrejä 100 -120.000.

Tähän kaikkeen kuormaan mahtuu monenlaista tarinaa - elämän suloinen kirjo laidasta laitaan. Jos takapenkki muutettaisiin kylpyammeeksi, siellä voisi uusin asiakas hyvin kylpeä aikaisempien asiakkaiden kyynelten virrassa. Vastaavasti samalla penkillä on yritetty auttaa ulos maailmaan uutta veronmaksajakansalaista, ja vastaavasti yritetty työntää tuhtia ylikypsää banaania persväliposkeen.

Vain ymmärtämättömän kuskin kielto on estänyt uuden suvun jatkamisen

Istanbul

Miljoonakaupungin Atatyrkin kentän suhari Berat ilmoitti "no meter"-hinnaksi (ilman mittaria) 40 tyrkish liras. Nopea jako kahdella tiesi kahdenkymmenen euron lovea matkakassan. Laukut kyytiin ja osoite The City Hotel. "jees, jees." Lykkäsimme suharille isolla fontilla ja **boldilla** tulostetun hotelliosoitteen käteen. Berat käänteli arkkia kädessä edestakaisin, kunnes loihe lausumaan: "jees, jees." Ei osannut poika polo lukea länsimaista hapatusta.

Olimme tallentaneet Suomessa kännyn naviin hotellin tarkan osoitteen. Seurasimme, kunnes signaali katosi. Kuljimme kohti makuusijaa Beratin armoilla. Berat osasi hommansa viimeisen päälle vieden meidät vanhaan Hotel Cityyn, josta ystävälliset yrmynsikat nakkasivat meidät laukkuinemme oitis kylmälle kadulle. Suhari oli onneksi ulkona kiillottamassa penkkejä toisuskovaisten perspohjien jäljiltä, joten turkkilaisen reseptionistin ylenmääräisten kirousten saattelemana matka jatkui juuri valmistuneeseen kuskille tuntemattomaan The City Hotelliin. Berat soitti matkalta hotelliin saaden uudet tarkat ajo-ohjeet. "Jees, jees" ja hälyttävää jarrujen kirskuntaa. Hotelli oli edessä alaviistossa, mutta tulosuunnasta johtava kujapahanen olikin

alaportaikkoon vievä pussikatu. Pudotusta alas rappuja pitkin oli tosin vain viitisen metriä. Pääsimme lopulta kiertotien kautta hotellin pihaan. Berat sai kaksi euroa tippiä - ja me pääsimme elävinä perille.

Kolmas lomapäivä. Lähes viimeisenä keinona yritimme taksilla Taksim-aukion suihkulähteelle. Furkan ilmineerasi kansainvälisesti kaupunkituntemustaan, kurittaen ankarasti turkin kieltä, "jees, jees." Ei löytynyt Taksim-aukion fontankaa, joten Furkan nakkasi meidät ulos liikennevaloissa keskellä Atatyrk avenjuuta, hokien ilmeisesti isoa Allahia avuksi. Emme ehtineet kiireeltä maksaa kun pari euroa, siinäkin oli puolet liikaa.

Suomeen palattuamme Taksim-aukiolla itsemurhapommittaja teki terrorihyökkäyksen poliiseja kohti. 32 poliisia haavottui, osa erittäin vakavasti. Samalla aukiolla pällistelimme tasan viikkoa aikaisemmin. Elämä on, jos ei muuta, niin aikajana satumiin.

Hienoin vuosikokemus oli palaaminen Besiktasin puolelta hotellille. Emre oli aivan varma missä on to The Hotel City, joten loppumatkan voimme ottaa tosi rennosti. Ei tänäänkään se onneton onnenhyrrä lähtenyt pyörimään oikeaan suuntaan. Kiukuttelua etupenkillä, jolloin Emre stoppasi kysyen kyläpoliisilta ajo-ohjeita. Sama vaikka olisi kysynyt graniittipatsaalta. Poliisi neuvoi City Hoteliin. Kojelaudan kevyttä hakkausta ja viittilöintiä vasemmalle. Emre veteli pitkin avenuetta ja suostui lopulta tekemään uukkarin. Uusi pitkä polotus toisen paikallisen lahjattoman poliisin kanssa johti jälleen City Hotellille. Lomalainen naputteli tarmokkaasti kojelautaa ja Merja konsonoi naisellisen tyylikkäästi omia feministisiä ohjeitaan takapenkiltä.

Turkissa nainen on edelleen koiraa, joten Merjan foneettisista ilmaisuista ei ollut juurikaan mainittavaa apua, saatikka hyötyä. Olimme maassa, jossa naisen sanomisella ei ole hirveän paljon arvoa. Tämän käytännön soisi sydäimestään leviävän laajemmalle maailmaan, kuten Suomeen. Kaartelimme lopulta hyvin lähellä The Hotel Cityä. Viittilöintiä kädellä, kojelaudan kevyttä napsuttelua ja kettuilua suomeksi.

Merja hikoili takapenkillä yrittäen 'solve problems in english'. Saimme lopulta puoliväkin ohjattuta Emren autokadulle, josta pääsimme pienen sivukadun kautta kujalle, jonka päässä hoh-

tivat The Hotel Cityn mainosvalot. Onnellinen Emre työsti melko rivakasti kaksin käsin murjottua kojelautaa, hokien samalla kiitosta ja kunnioitusta allahu akhabarille ja insinööri allahille. Koko rimpuilu neuvomisineen maksoi lopulta kuutisen juuroa, mutta...ins Allah.

Yhteenveto. Kaksi kolmesta matkasta karahti kiville, eikä kolmannestakaan voi ten pointsia antaa. Lopultakin, meno oli aina turkkilaisessa taksissa yhtä hauskaa ja suuria tunteita pintaan-nostattava.

Tervetuloa kaikki turkkilaiset turistit ja liikemiehet Suomeen. Pitkän kaavan mukaan etsitään Teille hotelli, jos ja kun insinööri Allah sen lopulta suo, se saattaa oikea hotelli lopulta löytyä.

Kirjoitettu 4.12.2010.

2. Niina

Pienen pieni tarina rikoksesta, joka tapahtui muutama vuosi sitten. Tarina kertoo myös siitä, mitä voi tapahtua kun ihmismieli järkkyy. Nautitaan lääkkeitä, viinaa ja mömmöjä sekaisin, kunnes tapahtuu jotain ennalta arvaamatonta. Tapahtumaa käsitellään hetken päästä nimikkeellä ”epäilty rikos.” Epäiltyä rikosta valjastetaan tutkimaan melkoinen määrä ihmisiä. Tutkitaan, selvitetään ja lopulta käsitellään tuomioistuimessa. Tämä todellinen tarina kertoo vain yhden pienen tapauksen yhden kaupungin muutamasta hikiestä aamuyön tunnista ja sen jälkeisistä seuraamuksista. Kuinka paljon vastaavia tapauksia sattuu ja tapahtuu koko ajan, on vain pelkkää arvausta. Poliisia tarvitaan sinne ja tuonne sammuttamaan alkaneita kriisejä. Tarina ei syylistä ketään, se vain yrittää kertoa, kuinka paljon tällainen pieni, sinällään ajoittain vakavahko ja hieman huonommalla onnella ihmishenkien menetyksiin johtanut tapahtuma eteni.

Aurinko paistoi lämpimästi tuulilasin läpi elokuisena aamuna Kuusikylän tolalla taksinkuljettaja Jussi Huiskolan väsyneille kasvoille, lisäten entisestään pitkän valvotun valvotun yön väsymystä. Kello rapsutteli jo lähes kuutta aamulla. Takana oli vilkas lauantain ja sunnuntain välinen yövuoro.

Keikka ja kotiin, päätteli Jussi.

Hetki odottelua. Pienen tovin kuluttua tolalle asteli siideripullosta lyhyitä naukkuja ottava tyttö. Taempana seurasi siisti, sänkitukkainen poika. Jokaisen äidin ihannevävy.

Siinä se on. Viimeinen keikka, häilähti Jussin väsyneissä aivoissa.

Etäisesti tutuhkon oloinen neitokainen änkesi etupenkille. Poikaystävä virittäytyi taakse, antaen osoitteen. Jess, kymmenisen kilometriä ja sitten kotiin nukkumaan.

- Tiedätkös sä vitun homo, missä sellainen paikka yleensä on, ärhenteli sekavanoloinen tyttö Jussin vieressä.
- Joo just, kyllä se löytyy.
- Vitun homo, tapan sinut, jos et tiedä.

Jussi karautti pirssin ensimmäiselle bussipysäkillä, kehottaen arvon pariskuntaa poistumaan välittömästi autosta. Niina lupasi olla hiljaa loppumatkan ja koska Kari-Matias oli kahdesta selvempi ja fiksunoloisempi päätti Jussi heittää nuoremparinn annettuun osoitteeseen. Koivukankaan hautausmaan kohdalla tyttö muisti, että häneltä varastettiin Kuusikylän vilkkaassa nuorisajuottolassa käsilaakku. Laukussa oli molempien lompakot, puhelimet, avaimet ja muu naisellinen säliä. Tyttö oli joutunut naisten vessassa ankaraan tappeluun kaltaistensa kanssa. Häneltä oli jopa onnistuttu hakkaamaan taju kankaalle. Ambulanssi nouti Niinan läheiseen Pailaksen sairaalaan, jossa potilas laitettiin tarkkailuun hoitahuoneeseen. Yöhoitajan mentyä toiseen huoneeseen, oli Niina repinyt piuhat irti käsivarsista, rinnuksista ja paennut omille teilleen sairaalan takaovesta. Kari-Matiaksen seurattessa kuuliaisesti mukana. Letkujen kiinnitysteippien- ja tarrojen riekaleet repsottivat laihoissa käsivarsissa.

- Ajetaan vitun homo takaisin Kuusikylään, äiti maksaa, jos maksaa, tämän reissun.

Niina antoi osoitteen, joka osoittautui myöhemmin äidin senhetkisen poikaystävän osoitteeksi. Alaovi oli lukossa, mutta reippaana tyttöä Niina kiipesi lankkuaidan yli jyskyttelemään takaovea, saadakseen äidin poikaystävän hereille. Sisältä kuului hiljaista puhetta. Kari-Matias jutteli kuljettajan kanssa taksinkuljettajan ammatista. Kari-Matiaksella oli haaveena suorittaa vaadittava kuljettajakoulutus. Niina palasi estottoman reuhakaasti aidan yli, sukkahousut ja stringit repesivät aitaan ylittäessä, mutta sehän ei riehakasta menoa haitannut. Jussi soitti Niinan äidille saaden oikean osoitteen, parin talon verran eteenpäin. Äiti lupasi tulla pihalle maksamaan. Taloyhtiön pihalla Niina jatkoi ratkiriemukasta menoaan, vinkaten Kari-Matiaksen mukaansa. Jussi tunsikin nämä metkut, seuraten alaovelle ja jääden tarkkailemaan mihin huoneistoon nuori huoripari menee.

Yrittävät ikivanhaa kikkaa. Ei onnistu.

Äiti raotti samalla toisessa kerroksessa huoneiston ovea, mutta Niina työnsi äidin takaisin sisälle ankaran kiroilun ja säätämisen säestyksellä. Hetken kuluttua äiti paiskautui porraskäytävälle selälleen. Niina alkoi monottaa butseillaan äitiään vatsaan ja kylkiin. Hätääntynyt Kari-Matias huusi oksennusta kakoen Jussia apuun.

Jussi pinkaisi tasanteelle, jossa tilanne näytti hetkeksi rauhoittuvan. Tosin vain lyhyen kertapieraisun ajaksi. Niina otti kunnan juoksuvauhdin sisätiloista ja lasketteli kovakärkisellä monollaan voimakkaan karatepotkun äidin vatsaan.

Äiti paiskautui käytävälle, valahtaen lähes tajuttomana lattialle. Niina retuuttii äitiään tukasta, luvaten tappaa tämän lehmän ja bonuksena vielä sen vitun homokuskin. Jussi meni samuttamaan ilmiliekkeihin roihahtanutta paloa. Niina poistui keittiöön kolistelemaan astiakaappeja. Itkeskelevä ja kylkeään pitelevä äiti kaivoi käsilaukkuaan maksaakseen kyydin. Jussi huomasi sivusilmällä keittiöstä täysin sekopäisen ja melkoisen sähköisin ilmein purjehtivan hurjistuneen Niinan. Hänellä oli oikeassa kädessä pään päällä veitsien teroitukseen käytettävä hiomapiikki.

Myöhemmin partion tarkastellessa välinettä se osoittautui veitsenteroitimeksi, jonka piikin pituus oli 19 senttiä.

Jussi tönäisi äidin makuuhuoneen puolelle, lukiten oven jalal- laan, puristaen samalla kädellään kahvan lukitusaentoon.

Niinan hysteerinen kirkuna ja mölinä kaikui läpi kerrostalon. Niina hakkasi piikillä kevyttä väliovea. Lopulta ovi puhkesi. Raivokas hakkaaminen jatkui. Jussi sai toisella kädellä ongittua puhelimen näpytellen numeron 112. Hakkaaminen jatkui. Lopulta Jussi sai jonkinlaisen otteen piikistä, mutta Niinalla oli voimaa. Hän tempaisi piikin omalle puolelleen. Karhea piikki repi Jussin kämmenestä nahat pois. Lopulta Niina rauhoittui, alkaen vollottamaan, jolloin äiti ilmoitti, että nyt voidaan mennä ulos hoitamaan maksu hänen pankkikortilla. Jussi raotti hieman ovea, itkevä Niina syöksähti karjuen huoneeseen. Jussin refleksinomainen käsiote osui nappiin.

Hän sai piikkiä pitelevän käden lukituksi, jolloin alkoi oikein kunnollinen mattopaini. Lopulta Jussi sai piikin pois Niinalta.

Jussi juoksi ulos, hälytyskeskuksen kuunnellessa samalla Jussin selostusta tapahtumien kulusta. Ulkoa kuului ensimmäisen poliisipartion sireenin ääni, aivan kulman takaa. Jussi pääsi ulos samaan aikaan kun partio lennähti Mondeolla pihaan. Sireeni vaikenä väsyneesti urvahtaen.

Jussi selvitti poliiseille nopeasti tilanteen. Sisältä kuului edelleen hirveä huuto. Parvekkeet alkoivat täyttyä uutisnälkäisistä asukkaista. Partio tilasi paikalle lisävoimia, koska he pelkäsivät, että sisällä saattaa olla pahaakin jälkeä. Paikalle kaartoi kaksi lisäpartiota ja läheisen sairaalan ambulanssi.

Konstaapeli Kalevi Kuusisto lähti hivuttautumaan ulko-ovelle. Partiokaveri Kaija Rajala suojasi Kuusiston menoa. Yhtäkkiä Niina ilmestyi pihalle silmät harittaen. Toinen käsi oli selän takana. Kuusisto kehotti Niinaa pysymään paikallaan, jolloin Niina vetäisi käden pään päälle. Kädessä oli leipäveitsi, jolla hän uhkasi tappaa myös konstaapeli Kuusiston.

Taksinkuljettaja Huiskola tuli partiota Kuusisto-Rajala vastaan Kukkokuja 5 edustalla ja kertoi tapahtumien kulun. Lisäksi hän kertoi, että tyttö on edelleen asunnossa. Partio lähestyi kohde-rapun ovea. Noin kuuden metrin etäisyydellä rapun ovesta kuului ko käytävästä kolinaa. Välittömästi tämän jälkeen ovesta tuli ulos nainen, joka myöhemmin osoittautui Niina Lahtiseksi. Niina oli sekavan ja aggressiivisen oloinen. Tultuaan kokonaan näkyviin partio havaitsi hänen kädessään suurehkon leipä-veitsen (terän pituus 21 cm). Partio perääntyi ja käski Huiskolaa menemään suojaan. Perääntymisen aikana konst. Kuusisto käski Lahtista pudottamaan veitsen kädestään. Lahtinen ei kuitenkaan totellut vaan käveli kohti partiota. Etäisyys perääntymisen jälkeen poliisipartion ja Lahtisen välillä oli noin 6-7 metriä. Edelleen Lahtista käskettiin pudottamaan veitsi, mutta tämä ei totellut vaan puhui 'sekavia'. Kuusisto suihkutti noin 3-4 metrin etäisyydeltä paprikasumutetta kohti Lahtisen kasvoja. Tämän johdosta Lahtinen meni maahan makaamaan selälleen ja luopui veitsestä. Hänelle laitettiin käsiraudat ja myöhemmin annettiin ensiapua sumutteen aiheuttamaan silmien kirvelyyn.

Poliisit digikuvasivat Huiskolan vammat, suorittavat pikaisen kuulemisen ja kehottivat Huiskolaa hakeutumaan läheiseen sai-

raalaan tutkituttamaan vammat tarkemmin, sekä varmistumaan, ettei päällekkäviä ole HIV-positiivinen.

Huiskolan vammat/vauriot:

- kaulassa noin 15 senttiä pitkä nirhauma
- oikeassa sääressä noin 5 senttiä pitkä verinen haava
- oikea pohje kauttaaltaan arka
- päitä revennyt

Huiskola ei tiennyt minne Niina Lahtisen poikaystävä Kari-Matias oli poistunut. Partio ei löytänyt häntä tapahtumapaikalta.

Äiti maksoi nuorenparin matkan, joka oli erinäisistä sattumuksista johtuen kohonnut jo melko huomattavaksi. Jussi taputti hellästi itkeskelevän äidin olkapäätä.

- Kyllä se siitä...nääh on vähän vaikeita...äh...että pitikin sattua.

Huiskola ajeli kodin kautta sairaalaan kertoen hieman kierrellen ja kaarrellen huolestuneelle Mirvalle tapahtumien kulun. Eteisen lattiamatto vereentyi hieman, mutta sitä ei Jussi silloin huomannut. Poliisit olivat olleet yhteydessä sairaalan päivystykseen, joten Huiskola pääsi kävelemään suoraan turpaansa saaneiden jonon ohi lääkärin kammioon. Tohtori laastaroi oikeaan jalkaan tulleen avohaavan, putsasi selkään ja rintaan tulleet nirhaumat, sekä väänteli turvonnutta nilkkaa.

- Ettei sillä vain ole aidsia, kun se sylki naamalle ja repi ihoa kynsillä?

- Se on valitettavasti niin, että niin epäillyn, kuin myös potilaan intimizeettisuojan ja lain johdosta, en voi sitä tässä sinun läsnä ollessa potilastiedoista tarkistaa. Mene hetkeksi tuonne käytävään. Kutsun sinut sisään vihreällä valopäryyksellä. Aikaa kului enintään parikymmentä sekuntia, kun tohtorin kutsusum-meri vilkutti vihreää.

- Äskeiseen kysymykseesi viitaten voin sanoa: "hän on negatiivinen".

Huiskola päästi ylös äänettömän kiitoksen. Silmät repsottivat puolitangossa, eikä olo repaleisessa ja verisessä paidassa tuntunut muutenkaan kovin juhlalliselta.

- Voin kirjoittaa sinulle ensi alkuun viikon sairasloman, lupasi tohtori.

- Eiköhän työ liene parasta terapiaa?
- Useimmiten kylläkin. Jos kuitenkin tulee traumoja, unettomuutta...yletöntä väsymistä, vihamielisiä tunteita...Jos tunnet vihaa tai masennusta, niin ota välittömästi yhteyttä. Tarkoitankin tällä, ota heti...ettei tulisi mitään. Tiedäthän sellaista.

Varatuomari Jari Ravanttila tutki ja tarkkaili Huiskolan tuomia papereita, soittaen saman tien syyttäjänvirastoon. Hän keskusteli hetken jonkun virkailijan kanssa. Ravanttila lupasi lähteä taksinkuljettaja Jussi Huiskolan asianajajaksi myöhemmin tulevaan oikeudenkäyntiin. Soitto Huiskolan vakuutusyhtiöön varmisti, että kulut maksetaan Huiskolan työnantajavakuutuksesta. Nimi valtakirjaan. Asia siirtyi kaikilta osin Ravanttilan päänsäryksi.

KUULUSTELUKERTOMUS:

Äiti Marjaana Lahtinen kertoi seuraavaa:

Hän oli ollut miesystävänsä, tyttärensä ja tämän miesystävän kanssa viettämässä iltaa ravintola Ohrantähhässä Kuusikylässä. Hän oli lähtenyt ravintolasta aiemmin miesystävänsä kanssa pois. Tytär Niina Lahtinen oli jäänyt ravintolaan poikaystävänsä kanssa. Tämän jälkeen hän tapasi tyttärensä asunnollaan Kukonkujalla noin kello 6.14. Tytär oli ollut äitinsä asunnon ovella ja avattuaan ulko-oven Niina Lahtinen oli hyökännyt äitinsä kimppuun erittäin aggressiivisesti.

Marjaana Lahtinen kertoi tyttärensä syövän mielialalääkkeitä päivittäin. Marjaanan kertoman mukaan Niina on asunut noin kaksi vuotta hänen luonaan vaihtelevasti. Tapahtumapaikalla kävi hoitoyksikkö Z666 joka tarkisti Niina Lahtisen voinnin. He olivat yhteydessä X:n lääkäriin mielenterveysarvion suorittamiseksi, mutta Lahtista ei kuitenkaan toimitettu lääkäriin koska hän oli humalassa.

Niina Lahtinen tuotiin kiinniotettuna X:n poliisilaitokselle. Asiasta ilmoitettu ykom Hattuselle.

Ylikonstaapeli Kai-Juhani Kenttälä puristi ravakasti Jussi Huiskolan kättä tämän saapuessa kuultavaksi.

- Pelastitte todennäköisesti ainakin yhden ihmisen hengen.
Jussi meni hämilleen.
 - Hyvä, jos niin sattui käymään. Kun en oikein tienyt, miten pitäisi menetellä?
 - Kyllä se siltä alkaa vanhvasti näyttämään. Onkos Teillä mitään sitä vastaan, jos valokuvaan ensin Teidän vammat?
 - Ei tietenkään. Ja saa sinutella. Tein jo valmiiksi teille, sinulle, vapaamuotoisen kertomuksen tapahtumista.
- Kenttälä nappasi parin sivun selvityksen, kiitellen kovasti etukäteen laadittua sepustusta. Kenttälä otti paperit, luki ne ja katsoi pitkään Huiskolaa silmiin.
- Kiitos. Tämä on varsin seikkaperäinen selvitys asioiden kulusta. Säästit minulta paljon aikaa ja vaivaa. Kiitos.

KUULUSTELUKERTOMUS: Minulle kerrottiin oikeudet ja velvollisuudet. En tarvitse avustajaa enkä kuulustelutodistajaa. Olen laatinut tapahtumista erillisen kertomuksen. Uudistan sen oikeaksi.

Olen kokenut tilanteen siten, että tyttö yritti tarkoituksellisesti lyödä minua ja äitiään. Hänellä oli tarkoitus vahingoittaa meitä. Koin tilanteen hyvin uhkaavaksi. Minun vammani eivät ole tulleet tuosta viilasta vaan ne ovat raapimisia ja kolautin itseäni johonkin huonekalun kulmaan. Sääreen tuli kahdeksan sentin avohaava. Vasemman käden pikkusormi on turvoksissa ja kaulassani näkyy naarmu.

Nainen uhkaili äitiään ainakin tappamisella.

En vaadi tekijälle rangaistusta vaan toivon hänen pääsevän hoitoon. Esitän eritellyn korvausvaatimuksen myöhemmin itse. Suostun minua koskevan lääkärinlausunnon tilaamiseen X:n sairaalasta.

Jussi Huiskola

Liite: Huiskolan toimittama selvitys.

*xx.xx.xxxx klo 5.15 olin Kuusikylän taksitolpalla odottamassa ajotilausta. Ajan Paraskuljetus Oy:n omistamaa Mondeo-merkistä taksia n:o 1234. Paraskuljetus Oy:n toimitusjohtaja on Heikki Kekkonen, Tippikuja 44, *x Kuusila. Puh. 050 xxxx-xxxx.*

Tolpalla ei ollut sillä hetkellä muita autoja. Neljä nuorukaista yritti saada kyydin Pailaksen taakse, mutta koska heillä oli rahaa vain 4,20 €, en ottanut heitä kyytiin. Melko pian saapui Kuusikyläntien suunnasta (aseman tunnelin suunnasta) kaksi nuorta, tyttö ja poika. Tytöllä oli kädessä siideripullo ja hän vaikutti hieman sekavalta. Poika oli mielestäni täysin selvä. Tyttö istui eteen ja poika taakse. Osoitteeksi he antoivat Narisevanpolun Koivikossa. Lähdin ajamaan, kunnes hieman ennen Koivukankaan hautausmaata, poika huomasi, ettei heillä ole avaimia, koska tytöltä oli yön aikana varastettu nuorisopai-kassa laukku. He olivat joutuneet käymään Pailaksessa, koska tyttö oli ilmeisesti joutunut tappeluun ja menettänyt tajuntansa. Laukun mukana meni myös kännykät ja rahat. Tyttö ilmoitti, että äiti asuu Kuusikylän Marketin lähistöllä. Tein käännöksen ja ajoimme heidän ohjeiden mukaan Kukonkujalle. Tyttö kiipesi pojan avustamana lankkuaidan yli ensimmäisen kerroksen parvekkeelle ja meni avoinna olevasta takaovesta sisään, vii-pyen siellä 10-15 minuuttia. Sisältä kuului vaimeaa puhetta, jo-ko toisen henkilön kanssa käytyä tai sitten puhelimesta puhut-tua. Koko tämän ajan keskustelin pojan kanssa auton luona nii-tä näitä.

Hän tunsu taksinkuljettajia, kyseli alasta ja onko useinkin täl-laisia hörhöjä asiakkaina, kun tyttö oli.

Poika oli erittäin rauhallinen, jopa hieman aran oloinen. Ky-selin vaivihkaa, mikä heidän suhteensa oli. Poika kertoi tytön olevan siskonsa ystävä. Tyttö tuli takaisin lankkuaidan yli ja ilmoitti, että äiti asuu hieman taempana. Ajoin talon eteen, tyttö pyysi kännykkää lainaksi soittaakseen äidilleen, mutta ilmoitin soittavani itse. Tyttö antoi numeron ja soitin äidille. Hän lupasi tulla maksamaan alas 5-10 minuutin kuluttua. Tyttö lähti au-tosta ulos ja pyysi pojan mukaansa. Pyysin heitä odottelemaan paikoillaan, niin kauan kunnes äiti tulee alas. Poika olisi jää-nyt, mutta tyttö veti kädestä pojan rapun luo. Alaovi ei ollut lu-kittu, joten kaksikko lähti menemään rappuja sisään. Koska tämä on yleisin tapa tehdä jullikka, seurasin perässä, katso-akseni mistä ovesta he menevät asuntoon. Ovesta oli numero x ja nimikyltti Lahtinen. Odotin alhaalla äiti lupasi tulla heti mukaani maksamaan, mutta aie keskeytyi, koska tyttö alkoi huutamaan, kirkumaan ja hyökkäsi äidin kimppuun. Poika oli

myös eteisessä ja huusi minut apuun. Äiti pääsi pystyyn, mutta tyttö jatkoi päällekkäymistä. Äiti kaatui uudelleen käytävälle. Tyttö repi, huiatoi ja käyttäytyi erittäin hyökkäävästi äitiään kohtaan. Sain erotettua tytön ja äidin, suunnittelin soittavani poliisit, mutta tilanne rauhoittui hetkeksi. Äiti pyysi minut makuuhuoneen ovelle ja alkoi kaivaa käsilaukkua.

Tyttö kolisteli ilmeisesti keittiössä, sivusilmällä näin, että hän lähestyi lyöntiasennossa meitä. Oikeassa kädessä oli n. 15 cm piikkimäinen ase. Painoi äidin makuuhuoneeseen, suljin oven pidin kahvasta kiinni ja toisella kädellä soitin hälytyspuhelun 112:een. Annoin osoitteen, kerroin tilanteen, tyttö hakkasi piikillä ovea, muutama lyönti tuli läpi, joten tilanne oli hyvin uhkaava. Sain otteen piikistä ja pidin siitä kiinni, mutta lopulta hän sai temmottua sen itselleen. Tyttö rauhoittui hieman ja pyysi päästä katsomaan äitiä. Raotin varovasti ovea jolloin tyttö syöksyi koko painollaan sisään ase lyöntiasennossa. Sain otteen oikeasta kädestä ja piikin itselleni. Painamisen jossain vaiheessa tyttö repi paitani, iskin oikean sääreni johonkin. Tyttö yritti raapia, sylki, kirkui ja uhkasi tappa kaikki. Pääsin ulos piikki mukana, juoksin ulos ja soitin toisen puhelun täsmen-tääkseni hieman väärin antamaani osoitetta. Jäin odottamaan poliiseja, ensimmäinen partio saapui tosi nopeasti. Kerroin tilanteen nopeasti partiolle, tyttö tuli samanaikaisesti pihalle kädessä leipäveitsi. Poliisit hoitivat tilanteen sumutteella.

Näytin naiskonstaapelille huoneen oven, äiti tuli avaamaan ja vähän ajan kuluttua poliisin kanssa alas maksamaan taksi-matkan. Poliisi otti yhteystietoni, ensitiedot ja kehotti mene-mään heti Pailakseen sidottumaan jalan.

Sain luvan poistua paikalta.

Kahinoinnin aikana minulta repesi paita, sääreen tuli avo-haava, rintaan ja selkään raappeita, sekä kaulastani katosi kultaketjussa ollut YK-joukoissa teettämäni kultainen tunnus-levy. - Jussi Huiskola -

Oikeus istuu

Varatuomari Jari Ravanttila valmisteli asiakirjat ja vaatimukset Jussi Huiskolan puolesta. Aikaa tapahtuneesta kului kuukausia eikä mitään kuulunut syyttäjän puolelta. Syksy meni, tuli jouluku,

Taksin takapenkillä sattuu ja tapahtuu hauskoja,
ja vähemmän hauskoja asioita. Siellä rakastutaan,
riidellään, itketään, käydään kauppaa, sovitaan
ja petetään.

Pääosa matkoista on aivan tavallisia paikasta toiseen
siirtymisiä - hoidellaan asioita, piipahdetaan kylässä,
käydään apteekissa tai mennään pienelle iltadrinkille.

"Keltainen kupu" kertoo yli seitsemänkymmentä
erilaista tarinaa. Kuljettajat pääsevät tahtomattaan
"nauttimaan" laajasta elämän kirjosta - elämän rikkauk-
sista.

Lentoaseman asiakkaat edustavat erilaista, lähes
koko maailman kansalaiskirjoja. On huippujohtajia,
rikollisin keinon elantonsa hankkivia rosvoja tai elä-
mänsä ensilennolle lähteviä.

Kertomuksissa ei ole unohdettu huumoria, vaikka
aika ajoin vanne kuljettajan otsalla kiristyy uhkaavasti.

"Hyvää huomenta. Kiinnittäkää turvavyönnne.
Minnekäs tänään ajetaan?"

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi